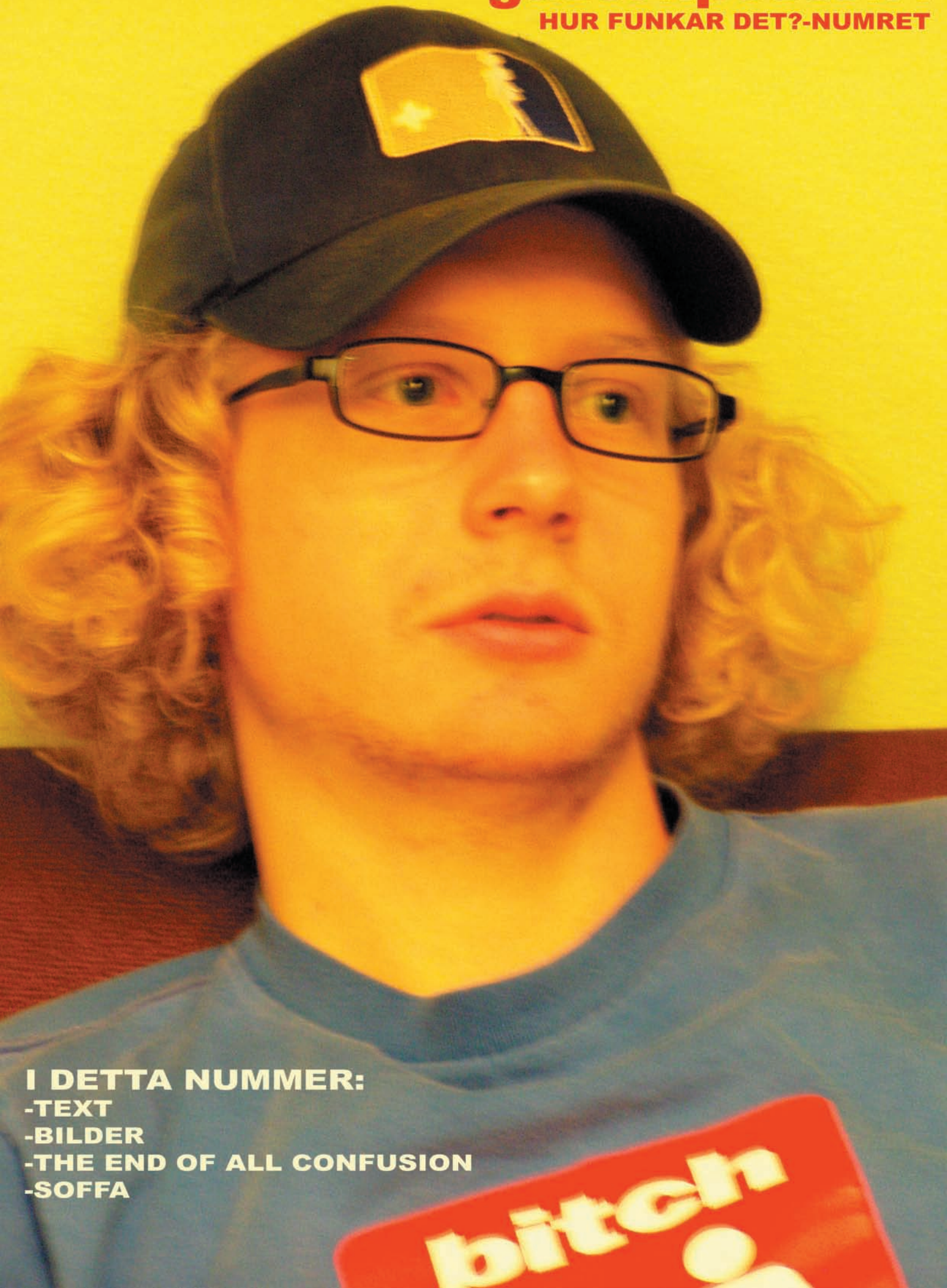

gastonposten1
HUR FUNKAR DET?-NUMRET

I DETTA NUMMER:

- TEXT
- BILDER
- THE END OF ALL CONFUSION
- SOFFA

bitch

Äntligen på väg: GP mot nya mål

Det här är ledaren. Vad är en ledare? Ledaren är den eller i det här fallet det som kommer först. Utöver detta brukar ledare i allmänhet ha något med politik att göra.

Det brukar i allmänhet innebära vad den aktuella tidningen tycker om den i samhället för tillfället aktuella politiken. Riktigt så kommer det nog inte vara i Gastonposten däremot. Vi bryr oss inte så jättemycket om samhället eller politik utan koncentrerar oss på den egna ankdammen, vår vrå på Chalmers i stället.

Gastonposten har fått en ny besättning, vilket vi hoppas kommer att märkas. Åtminstone hoppas vi verkligen att ni lägger märke till det nya formatet, annars är det bara för sorgligt. Hursomhelst, vi är

Anton, chefred

Dåvid, chefkass

Vi har väl haft lite problem i början, vilket främst resulterat i ett ganska sent första nummer. Det är dock vår förhoppning att om ni läser detta, så har första numret kommit ut. I stället för att gå i försvarsställning och gnälla om allt som inte gått som önskat, väljer vi att framhålla det positiva: Vi vet hur mycket pengar vi har och hur mycket pengar vi får. Vi har fungerande layoutprogram och ett tryckeri som verkar lovande. Inte så illa ändå kanske. Självklart nöjer vi oss inte med

“inte så illa” utan vi utlovar redan nu förbättringar till nästa nummer. Exakt vad som kommer att bli bättre får vi se. Layouten är väl en bra gissning.

Något vi gärna ser är att ni läsare tar rejält med plats. Alla bidrag är välkomna, från enraders citat till lite längre insändare till flersidiga artiklar. Däremot är vi inte på något sätt desperata, vi förbehåller oss rätten att själva bestämma vad som kommer i tryck. Om du skickar in något, var beredd på att vi kan vilja ändra något. Eller att vi inte vill ha med just den texten överhuvudtaget.

Kanske skulle man nämna något om vad vi tänker oss med tidningen. Vi vill roa och informera, helst i den ordningen. Vi vill få fler att förstå mer av vad som händer på sektionen och på Chalmers, och kanske till och med i Göteborg. Vi vill engagera och inspirera, det finns så mycket man kan göra av sina år här, men så få som inser det. Det skulle vi vilja ändra på.

Jaja, låt oss kasta oss in i detta första nummer i stället. Den här ledaren kan ju betraktas som GPs egna föreningsrapport, så då känns det naturligt att fortsätta med rapporterna från sektionens övriga föreningar. Lova nu att läsa allt, precis allt, i vår fina tidning. Mycket nöje.

Kontakta GP:

gp@chestud.chalmers.se

tf ansvarig utgivare:

Lennart Vamling,

lennart.vamling@hpt.chalmers.se

Styret säger:

Styret inleder slutfasen...

Hallå alla potentiella styretaspar, pateter och övriga sektionsmänniskor! Det börjar bli dags att tänka på vem som ska sitta i Styret nästa år. Vi som sitter nu har bara en läsperiod kvar och söker med ljus och lykta efter **våra efterträdare**. Kanske är Du intresserad? Kom då och prata med oss i Styret! Vi ordnar en Torsdag i Gastown lv 2.

Vad har styret gjort i år då? Under nollningen ordnade vi Provsittsen, en lunch och höll en information. Efter nollningen har vi legat lite i träda eftersom vi haft ett manfall och somliga av oss inte befinner sig på skolan så mycket. På senaste sektionsmötet fick vi dock ett **tillskott** i form av ny ledamot och vice ordförande så vi hoppas få bättre fart på aktiviteten nu på sluttampen.

Vi har ändå satt igång planeringen inför **kemiingenjörernas ankomst**. Ett möte med K-styret, H-styret och kåren är inbokad och efter livlig diskussion på sektionsmötet vet vi i Styret nu vilken linje vi ska driva i frågan. Arbetet med hur lokalerna ska användas och se ut i framtiden är också i full gång. Detta arbete kommer självklart att fortsätta under lp 2 och även efter jul med nästa Styre.

Vad ska vi göra mer då? Jo! Innan vi går av ska vi försöka reda upp hur sektionens **sponsoravtal** ser ut. Kemisektionen, och då framför allt deras arbetsmarknadsgrupp KARG, har sedan länge skrivit avtalen och hållit kontakten med våra huvudsponsorer. Nu när vi själva fått en väl fungerade arbetsmarknadsgrupp är det verkligen dags att vi tar del av det arbetet. Visst har det varit bekvämt att kemisterna skött

allt dealande och pengarna har trillat in utan någon större insats från vår sida, men det känns inte som en hållbar situation.

Nåttmer? Ja, faktiskt. Styret fattade nyligen ett beslut på att vi ska pressa fram gamla bokföringar och verksamhetsberättelser från föreningar som släpar efter. Efter en snabb titt i gamla sektionsmötesprotokoll inser man snabbt att vi aldrig tidigare haft så många föreningar som ännu inte fått **ansvarsfrihet**. Vi beslutade att genomföra en **svartlistning** av de personer som detta gäller. Enligt stadgan ska verksamhetsberättelse och bokföring presenteras på sektionsmötet efter man gått av. Vi kommer att skicka en lista på de personer som inte gjort så till centrala studieexpeditionen så att man inte kan få ut examen. Denna lista kommer att uppdateras hos centrala studieexpeditionen efter varje sektionsmöte.

Sen var det nog inte så mycket mer. Betala era kaffeskulder!

Kramar från Styret genom Elin!

Di nye:

“Erik Jemsby heter jag som är den nya vice-ordföranden. Jag läser Kf3 och är precis tillbaks efter ett sabbatsår då jag gjorde lumpen. Har bött lite varstans och känner mig nästan svensk snart. Kom till mig om ni behöver dryga kommentarer eller nån lättlurad. Är även en expert på att svänga friskt mellan engelska och svenska.”

“Mikael Gustavsson, Kf1. Är ledamoten, vars mest ansvarsfyllda uppgift är att se till att alla studerande kan få kaffe i spritköket. Springer ärenden.”

Sexet säger:

Sexmästaren sitter i sitt dragskåp och tänker ut stora planer... Snart är det dags att släppa honom lös, så att sektionen blir ett party likt inget annat.

Tjoho! Nu när nollningen varit över ett slag och det i skrivande stund börjar närma sig tentor, börjar sexet röra på sig i sin dvala, och sitter nu och så smått planerar inför eftertentarajet, som kommer att bli/var en kul tillställning med fina liveband... Undrar om det ens gjorts tidigare.

Vi passar på att tacka alla som var på sommarbuffén i våras, och hoppas att ni alla tyckte den var lyckad, som vi tyckte.

Sedan när vi är på gång, kan vi ju tacka alla som varit på våra arr under nollningen och framåt, t.ex. alla ni som köpte punsch på ärtsoppan (vi kan ha slagit rekord i modern tid!).

Och framförallt, välkomna alla nollor in till den fantastiska gemenskapen på KfKb! Om det är någon som missat, så är

vi i sexet sektionens festfixande förening... After Ski, spöksittning och Laserdome är exempel på arr vi har haft i nollningen.

Framöver i period 2 kan det utlovas gasquer, ärtsoppor, vanligt ståhej osv, men framförallt aspning. Aspningen kommer enligt rykten dyka upp strax efter sektionens mötet... Ni som vet, vet att ni ska aspa. Ni som inte vet, bör börja veta, så ni kan veta att ni ska aspa.

Och börja redan nu tänka på att ha tid för den traditionella Julpizzan, nästa periods eftertentaraj...

Hursomhelst, Sexet önskar lycka till på allehanda tentor, kastar en potatis i soffan och jobbar vidare.

Väl mött, KfKb6 2003

Ernst säger:

Hej alla gamla och nya människor! Här kommer en rapport från er alldeles egna arbetsmarknadsgrupp ERNST om vad som har hänt, vad som händer samt vad som är på gång att hända.

Under våren och nu i början av hösten har en stor del av vår tid tagits upp av att organisera upp KARM, Kemisektionernas Arbetsmarknadsdag, tillsammans med K-arg, kemisektionens arbetsmarknadsgrupp. KARM kommer att gå av stapeln den 11 november, uppe i Kemientrén. Detta får ni inte missa! Ett antal företag med anknytning till K, Kf och Kb (Bt) kommer att närvara. Med andra ord ett ypperligt tillfälle att börja se sig för om sommarjobb, exjobb och dylikt. För att inte glömma alla pennor man kan roffa åt sig.

Allt har dock inte enbart handlat om KARM. På kvällen den 3 november kommer Akzo Nobel ha en företagspresentation. Akzo är ett multinationellt företag som har förgreningar inom det mesta från polymerer till läkemedel. Under hösten har ett studiebesök till Astra-Zeneca arrangerats i samarbete med K-arg, och den 5 november kommer ytterligare ett tillfälle att få åka till Astra, då kommer det att vara en labtur ute i lokalerna i Mölndal. Mer information angående företagspresentation samt labtur kommer att komma.

Sist men inte minst så är det ju så att det ska väljas in tre (ungefär) nya människor till ERNST på sektionsmötet i lp2. Missa inte chansen att få en djupare inblick i arbetsmarknaden, möjligheten att odla personliga kontakter med företagen, samtidigt som du gör ett viktigt arbete på sektionen. SÖK ERNST!

KAOS:

För det första så säger KAOS ingenting. Alltså blir det Gastonposten som säger saker om KAOS i stället, en föreningsrecension i stället för en föreningsrapport.

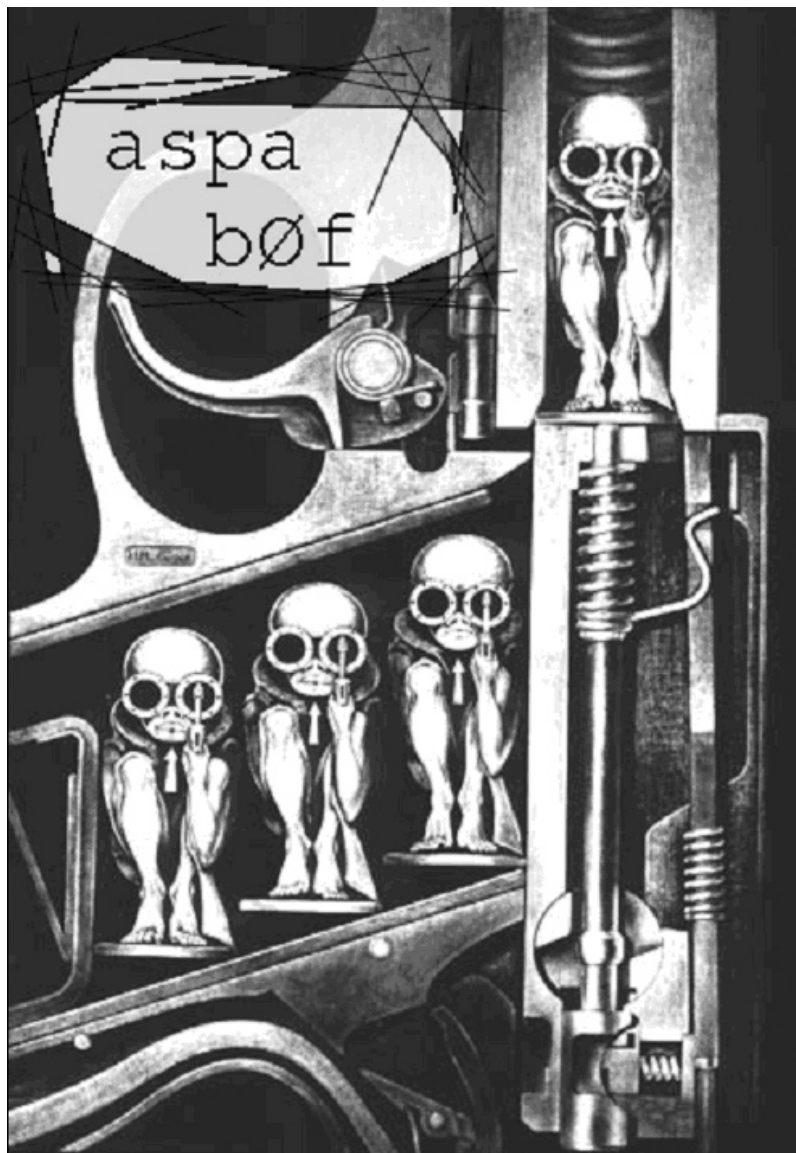
KAOS var precis som vanligt inblandade i årets nollning, de stod till exempel och vinkade och hojtade på Götaplatsen, de vallade nollor fram och tillbaka och de hade en torsda eller två. Under årets pubbrunda provades ett nytt koncept med två barer, en för öl och cider ute vid flipperspelen och en för sprit inne i Gastown. Självklart serverades de smått legendariska KfKb-shotsen.

Efter nollningen började det rulla på i gamla hjulspår igen, och KAOS trappade ned på partyimagen och blev slavdrivande städare i stället. Antingen har årets KAOS kommit på något nytt och än så länge hemligt trix för att hålla städnollorna i gång, eller så är årets nollor ett gäng ruskigt städintresserade pedanter. Oavsett vilket så har det sett riktigt bra ut i sektionslokalerna i år.

Under de sista läsveckorna och tentaveckan hände dock något: KAOS försvann. Ingen torsda, det spontanfixade sexet. Ingen som kunnat skriva ens en halv sida föreningsrapport. Frågan är om detta försvinnande är permanent eller om en comeback är att vänta.

Det får vi väl hoppas på, för det börjar dra ihop sig till den årliga gamblesitsen. Vad är det nu då? Det är en sittning av det finare slaget till förmån för sektionens alla gamla, som kanske känt sig lite åtsidosatta under all nollning. Vilka är gamla då? Alla inskrivna före -03. Biljettantalet är begränsat så var på hugget.

bOf säger:

PANG

I bØf-lägret är det något av en lugnets mellanperiod (förutom att det i skrivande stund är mitt i tentaveckan). Stormen har lagt sig efter nollningen och en viss förväntan börjar gro inför den stundande aspningen. Ni ska väl vara med att ASPA?! Nymblenas hjärtan blir alldeles varma när de blickar tillbaka på sin nollningsperiod. Åhh.. underbart, tänk att få göra det igen. Nu är det möjligt. Samtliga boffare har ställt sina poster förfogande och ger dig chansen att ta över. Testa, prova på, hur är det? Många frågor kommer att få svar i de skälvande sekunder då allt skall avgöras.

Förutom aspningen, som antagligen är i full gång när du läser detta, har vi framförallt pysslat med att arra nollningen. Nu när man fått litet perspektiv på hela grejen kan man nog dra slutsatsen att del hela var både kul och roligt, om än väldigt arbetsamt. "Jag är så trött att jag håller på att dö, men tänk så kul det var ändå. Jag klarar mig nog utan sömn. Vi kör lika hårt imorgon" är en typisk kommentar från en boffare. Om du hör någon som säger något dylikt är det säkert en boffare som sagt det och om du någon gång skulle fråga en boffare är det nog det hon/han skulle säga.

Om du har vägarna förbi internet kan du kolla in foton från nollningen på GP:s eminenta sida. Där kan man bl.a. se bilder från arr som bØf-festen, balen, hajk och en rad andra trevligheter. Självklart är det inte bara vi som legat bakom allt ofog utan vi har god hjälp faddrar och sexet och KAOS för att nämna några.

De senaste veckorna har dock varit fyllda av tomhet. Vi har alla klättrat på väggarna, sjuka av svår abstinens. Förgäves har vi försökt fylla våra liv med andra sysslor men till ingen nytta. Vilken tur då att aspningen kommer som en ljuvligt vacker present (det kan ses både som julklapp, eller födelsedagspresent, eller, kanske som total överraskning som dyger upp när man minst anar det inslagen i färglatt papper). Våra liv får återigen en mening.

En kort paus

Fåglar som äter på brödsmulor som någon välvillig tant sprit ut. Glädjen av att känna hungern stillas. Osammanhängande ord och meningar som smälter samman i en soppa av i framtidens kök. Det doftar av ingefära. Toner från en svunnen tid.

Vår tid är snart över. Snart är vi alla gamla och kommer att falla till marken likt de gulnande löven från ett träd. Sakta kommer vi att förmultna och lägga grund för nya träd att växa. Tanken är hisnande. Sakta föröker hjärnan att greppa den ofantliga sanningen. Finns den? Handen darrar något och det blir svårt att skriva. En ström av intryck sköljer över en med kraften av tio flodvågor. Man försöker skrika men förgäves. Alla bilder, alla färger.

Kommer någonting någonsin att bli detsamma.

Någon skriker åt mig att skynda på. Med ett ryck dras jag tillbaks till verkligheten. Färgerna bleknar och allt blir som vanligt. Men det som har hänt kommer att finnas kvar. Hur är det för dig? Ser du strukturerna, ser du sambanden.

SnKfKb säger:

Hösten är här, och studienämnden jobbar på som vanligt. Vi går på kursnämnder, pratar med studierektorer, delar ut pengar till duktiga kursutvärderare, fikar osv. Men allt är inte riktigt som vanligt. Vi har nämligen fått nya medlemmar under hösten. Anna, Rikard, Karin och Hanni hjälper nu till att göra studienämnden ännu bättre. Jag vill passa på att önska alla fyra hjärtligt välkomna. Annars har terminen varit full av aktiviteter. Vi har förbättrat kontakterna med de andra studienämnderna på Chalmers och vi hoppas att det ska leda till bättre samarbete sektionerna emellan.

Slutligen vill jag passa på att påminna alla om att det på nästa sektionmöte kommer att väljas ny ordförande, kassör och sekreterare till SNKf/SNKb. Så om Du är intresserad att vara med – SÖK SNKF/KB! Vi har möte tisdag lunch i Styret-rummet, plan 0, forskarhus II, läsvecka 1 tom 6. Alla på sektionen är välkomna att komma ner och lyssna.

Kramar /Maria Dafgård, ordf. SNKf/Kb

Några som verkligen verkar ligga i är kårkommittén PU, ProgramUtskottet. Deras uppgift är att

“bredda kulturutbudet på Chalmers”. Det resulterar i framförallt bio och konserter.

Om vi börjar med bio. I kårhuset finns RunAn. Det är ett mycket stort rum, med plats för många många människor. Nu slumpar det sig så att den är inredd ungefär som en bio, dvs rader med stolar, högtalare och en stor vit duk. Det är inga dåliga grejor, ljud och bild är bland det bästa som finns i Göteborg (sköts av LoB, Ljud- och Bildgruppen). I denna anläggning visar PU film.

Film! Jättespännande och bra!

Det går till som så att man först blir medlem för 40 kronor, och därefter betalar 40 pix per film. Filmerna som visas är oftast bioaktuella grejor, eller något äldre favoriter. Då och då visas hemliga filmer, och har man tur kan man då hamna på en förhandsvisning av någon kommande storfilm. Alltsomallt är Chalmersbion väl värd ett besök eller flera.

Då var det konserter då. PU är faktiskt en av stans största konsertarrangörer nuförtiden. Konserterna äger rum i Kårhuset, och är givetvis öppna för allmänheten. I nuläget finns två konserter planerade, Danko Jones och Bad Cash Quartet.

FREDAG 7 NOVEMBER

På pappret är Danko Jones ett tremannaband, men som man kanske kan lura ut är det mest frontmannen Danko själv man lägger märke till. Bandet kommer från Kanada, och bildades följaktligen också där 1996.

Bandet flackade runt och gjorde spelning efter spelning och byggde upp ett rejält rykte om sig utan att ha spelat in en enda låt på skiva. Först 1998 släpptes en EP i liten upplaga, följd av en andra EP 1999. Samma år turnerade Danko Jones i Europa, vilket intresserade svenska skivbolaget Bad Taste Records. Bandets första fullängdare “I’m alive and on fire” gavs ut 2001, vilket ledde till än mer turnering i Europa, bland annat som förband till Backyard Babies.

Efter flera månader on the road började låtmaterialet bli lite slitet. Det var helt enkelt dags att gå in i studion igen och skaka fram lite nytt. Det blev albumet “Born a lion”, och det får väl betraktas som brytpunkten mellan hyllat undergroundband och etablerad rockakt.

Danko Jones trivs dock bäst ute i det fria, och när albumet väl var färdigt var det dags att turnera igen. Historien

upprepade sig dock, vilket den oftast gör, och en ny skiva, "We sweat blood", spelades in. Den kom ut så sent som 6/10, och det är den obligatoriska efterföljande turnen som gästar Chalmers.

Den som tar sig till kårhuset på utsatt datum kan förvänta sig en konsert av det explosivare slaget. Danko Jones spelar en ganska rak rock, med influenser från punk, soul, blues... På skiva låter Danko Jones OK, men live är de närmast legendariska. De sägs vara så bra att man inte behöver vara det minsta intresserad av musiken, Danko Jones spelar med en sådan energi att de skulle kunna göra diskbänksrealistisk dockteater sevärd. Det låter väl som något att gå och se?

LÖRDAG 29 NOVEMBER

Denna helg: slyngelrock med lokalanknytning. Femmannakvartetten Bad Cash Quartet gästar hemmaplan Göteborg. Bandet bildades redan någon gång 93/94, när de då gick på högstadiet och hade den sedvanliga tonårsängesten. Dåförtiden var de bara fyra, vilket kan ha påverkat valet av bandnamn. Likt de flesta andra band i samma ålder inledde de sin karriär med fritidsgårdsspelningar och privata fester.

1996 ger legendariska Dolores Records ut vinylsingeln "Drag Queen" och hjulen börjar snurra på allvar för våra hjältar. Bandet suggs upp av jätten (relativt sett) Telegram, som släpper ett flertal singlar

och 1998 även första albumet, självbetitlade "Bad Cash Quartet". Sverige utsätts för en landsomfattande turné. 1999/2000 börjar det ramla grus i maskineriet. Bandet går ut gymnasiet, och ramlar ut i verkligheten. De tar ströjobb här och där, vilsna i vuxenlivet. I samma veva kickas de från Telegram. Allt ser nattsvart ut. Det regnar hela tiden.

Ur kaos kommer dock ibland ordning. Bandet beslutar att ta in en ny medlem, Adam Bolméus, och detta verkar vara ett genidrag. Singeln "Big Day Coming" ges 2001 ut på misstänkt namngivna Big Day Records, och det blir både en radiohit och startskottet för en ny turné. Nu ångrar sig Telegram, och kryper till korset. Bad Cash Quartet förlåter dem alla oförätter, och Telegram släpper ännu ett gäng singlar och albumet "Outcast".

Albumet blir en smärre försäljningssuccé, med 120 utsålda spelningar runtom i Sverige. Bland dem kan nämnas det minnesvärda framträdandet i öltältet under cortégen 2001, där bandet inte utmärkte sig så mycket för trallvänliga refränger och spänstigt sväng, utan snarare för en viss överkonsumtion av jäst/destillerad dryck och det konsekevent återkommande mellansnacket "Wöö Chalmers!" Hursomhelst, nya skivan "Midnight Prayer" släpptes ganska nyligen, och har ganska klara influenser från sakral musik. Inte gospel då i första hand, utan mer åt psalmhållet. Som trummisen Jonas så värtaligt berättar: "Jag har varit i kyrkan, där är stämningen och musiken som en varm filt. Precis som Sonic Youth, Nirvana och Sex Pistols var när man var fjorton."

Visst känner man igen sig? Precis så är det ju! Ta chansen att se dem spela, sjunga och dansa live at a Chalmers near you!

Ett annat glatt gäng är kårkommittén FestU, FestUtskottet. De ställer till med riktigt

stora kalas, oftast i kårhuset. Det brukar innebära flera dansgolv, ännu fler barer, hoppborgar, flipperspel etc etc Kårhuset, en byggnad vi återkommer till lite senare, kan verka lite trist vid första åsynen, särskilt i dagsljus. Så mycket betong, inte signalerar väl det fest inte? Nej, inte direkt. Men när det vankas FestU-kalas blir det annorlunda. Med endast lite hårt arbete och några uppsättningar ljud och ljus av diskokvalitet förvandlas

hela bygget till ett pulserande nöjespalats. Flera barer brukar innebära uppemot fem, och det är knappt klokt hur stora dansgolv man får om man bara röjer undan lite av det möblemang man trodde var permanent. Oftast har kalaset någon form av tema, som till exempel det Halloweenkalas som nyss gick av stapeln, och då är det givetvis ett måste

att klä ut sig. Eller det kanske inte är så mycket tvång egentligen, det kommer alltid folk som inte lagt ner så mycket jobb på sin festutstyrelse. Det bästa är kanske en jämn blandning av utklädda och icke, så att ingen blir i minoritet och därmed slipper känna sig fånig.

Det man kan vara säker på varje gång FestU arrangerar något, det är i alla fall att det kommer att vara storslaget och ganska mycket av allt. Kan vara värt att prova.

När något ska arrangeras räcker det sällan med entusiasm och vackra ord, det behövs någon som ställer upp med de stora kanonerna

också. Här på Chalmers har vi Ljud och Bildgruppen lob till sänt.

Lob härskar över ett mycket stort sortiment udda skrot, vars främsta egenskaper är att de låter, blinkar, ryker eller på annat sätt förhöjer stämningen. Storleken och komplexiteten varierar kraftigt, och skalan löper mellan bärbar CD och ljudanläggning av konsertkaliber, eller på

Med en diskoboll på 1,2 meter kan det ju inte bli annat än fest.

ljussidan mellan IKEA-spotlights och scenbelysning till den där konserten du hyrde ljudanläggningen till. Det finaste med hela upplägget är att vem som helst (mer eller mindre) kan hyra grejorna, och det hela brukar avlöpa smidigt utan besvärande frågor. Priserna varierar mellan 250 till 3200 på ljud, och mellan 400 och 4000 på ljus. Dessutom finns

kombinerade festkit, där man alltså får både ljud och ljus, för mellan 500 och 1700. Då ingår oftast även rök.

Ja, det är knappt klokt vad mycket man kan ha Lob till. Den som fortfarande är nyfiken kan via kårens hemsida antagligen få reda på mer.

Stenänderna

Alla har vi väl sett dem, stenänderna som ligger utslängda lite var stans i det götska stadslandskapet. Men var kommer de ifrån?

Några decennier efter staden Göteborgs grundade växte dess omfång mycket snabbt. Enorma mängder timmer höggs ur de gröna skogarna, och blomstrande ängar blev gödseldoftande åkrar. Så en dag fick Naturen nog och började kämpa emot. Gräs växte sig manshögt och skydde sikten, träd kastade sig över och krossade närliggande hus, rötter letade sig in i minsta springa och stjalpte de tyngsta murar, tulpaner blommade året runt.

Borgmästaren i Göteborg, Göteborgmästaren, vände sig till stadens garnison. Denna bestod av utländska knektar; där var mörka bayrare, beska tjecker och blaskiga spanjorer. Tre gånger vädjade borgmästaren om knektarnas assistans, och tre gånger vände han frustrerad därifrån. Den fjärde gången hade han med sig tillräckligt med tolkar för att göra sig förstådd, och garnisonen lovade att göra vad den kunde. Sjungandes sina sånger och svängandes sina blanka vapen

marscherade de in i närmsta skog, för att aldrig återvända. Naturen fortsatte sina härjningar.

Mitt i stadens mörkaste timme föll en stjärna från himlen, som växte för var minut. Stjärnan visade sig vara en flock jättelika änder, som landade i och omkring den belägrade staden. Ändernas ledare vaggade fram till borgmästaren och talade sålunda: *"Knivigt läge här sörru, men det fixar vi. Slappna av."*

Borgmästaren slappnade av, och kunde lättad bevittna huru änderna raskt betade av den revolterande vegetationen. När staden var återställd kom nästa chock: änderna krävde en enorm summa pengar för sina tjänster, att utbetalas i bröd. Borgmästaren baxnade. Så mycket pengar hade han aldrig hört talas om, utan han fick ta hjälp av sex av stadens rikaste köpmän. Tillsammans hade de hört talas om en sådan summa, men betala den kunde de inte. *"Tjyvens. Då blir vi tvungna att stanna."* meddelade ledaranden, och så blev det.

De luttrade göteborgarna utsattes nu för en ny terror. Änderna blockerade helt stadens hamn, och sänkte varje skepp som försökte angöra eller lämna staden. Landsvägstransporter utsattes för hänsynslösa luftanfall. Stöddiga änder spatserade omkring på stadens gator och väste hotfullt åt barn och gamla. Deras övermod straffade sig dock: En Herrens ängel svävade ned och pekade hotfullt i olika riktningar.

Änderna förvandlades omedelbart till sten. De, som kaxigt guppat på vågorna sjönk i havsdjupen. De, som respektlöst virvlat i skyn föll och krossades mot marken. De, som trott sig vara stadens nya kungar blev där de blev, för evigt bevarade till göteborgarnas beskådan, och en tyst varning för fågelsläktets ondska och girighet.

Soffan. Likt en mycket stor, lila möbel dominerar den helt spritkökets norra del. Den utstrålar gemyt och gemenskap, mys och mystik, värme och vänskap. Men hur fungerar den egentligen?

Det kanske bästa med Soffan är att den är så lätthanterlig och lättanvänd. Det finns bara en regel att komma ihåg: Det finns alltid plats för en till. Det är bedrägligt enkelt. I praktiken är det inte alltid så lätt, det brukar ta ganska lång tid innan nytillkomna på sektionen vågar utnyttja de tjänster som Soffan tillhandahåller. För att underlätta den nya generationens assimilering listar vi här några av de vanligaste frågorna och svaren.

FRÅGA: Jag har hört att det bara är gamlingar som får sitta/som sitter i Soffan

SVAR: Det är helt fel att bara de lite äldre har tillträde. Kom ihåg den enda regeln. Att det sedan bara verkar sitta gamlingar där, tja, sett ur en ettas perspektiv är ju de flesta gamlingar, det handlar alltså bara om statistik och proportioner.

FRÅGA: Går det att sova i soffan?

SVAR: Jadå, det brukar gå utmärkt. Som alltid gäller dock den enda regeln. Soffsovande förekommer oftast i anslutning

till någon fest eller dylikt, där man kanske känner att man inte riktigt hittar hem efteråt. Då måste man tyvärr komma ihåg att det inte är tillåtet att övernatta i sektionslokalerna, och att det kan komma väktare och ha synpunkter.

Den här målningen gjordes inte av ettor.

FRÅGA: Var det bättre förr?

SVAR: Inte nödvändigtvis.

FRÅGA: Hur många har det funnits i Soffan som mest?

SVAR: Det finns inget officiellt rekord. Samla ihop dina vänner och skapa ett. Ge inte upp för tidigt, kom ihåg regeln!

FRÅGA: När är soffan som bäst?

SVAR: Efter en lyckad tenta, med en färsk serietidning, en behållare god dryck och kanske en mumsig bulle eller två.

FRÅGA: Vad betyder soffan för dig?

Willy, morgontrött
-Soffan är en viktig del i vardagen, utan soffan skulle skoldagen bli oändligt lång. Man måste ha lite kvalitetstid.

Emma, käck glad och trevlig
-Jag är bara här för att jag vill slippa min matteföreläsning.

Andreas, trummis
-Soffan är min fristad från flickvännen.

Daniel, Cliff
-Navet kring vilket sektionen kretsar.

Ronnie, PerArne
-Soffan är liksom... knutpunkten i det sociala liv man har

Hannes, taido kid
-Soffan är ett kaf-fetillbehör.

PAUS, föreningen Pateter och Andra Udda Soffare:
Vår förening berättar hur det är, hur det var och hur det borde vara. Sektionens kanske öppnaste förening; alla soffare välkomna utan föregående inval på sektionsmöte. Mellandörrskort ingår dock ej.

Anonym PAUSare:

-PAUS makt är i princip obegränsad. Sektionsmötet är i vår hand! [ondskefullt skratt]

En sommar i Israel

Daniel Kazhdan, Sari Becall, Dina Aronzon och Ester Fjellander framför Klagomuren.

Bussbomber. Ortodoxa judar. Heliga platser. Jovisst. Men mest av allt var det varmt och soligt, bråk med motspänstiga datorer och kluriga uppgifter, och en härlig gemenskap i korridorköket.

I vintras sökte och fick jag ett stipendium, som innebar att jag skulle få åka till Weizmanninstitutet i Israel och vara forskarstudent där under sommaren. Min första reaktion var, uppriktigt sagt: "Skönt, nu slipper jag söka sommarjobb!" Alla andras reaktion tycktes vara: "Oj, Israel, är du inte nervös?" Mellanöstern är ju en erkänt orolig bit av världen. Och nog sög det till i magen när USA anföll Irak, och jag granskade kartan i tidningen och insåg hur nära det låg...

Irakkriget hade nu inte vidare stor inverkan på livet i Israel, men den

omfattande palestinska terrorismen satte sin prägel på ganska mycket. Komma in på centrala busstationen i Jerusalem är ungefär som att komma in på Frankfurts flygplats, med visitering med metalldetektorer och röntgande av bagaget och så vidare. Och då kan ni ju själva försöka föreställa er hur det går till på Israels internationella flygplats Ben Gurion! Vidare har varje bank och matvaruaffär sin egen säkerhetsvakt, som kollar handväskor och sådant innan man får gå in.

Weizmanninstitutets område var hårdbevakat, med höga murar runt omkring och bemannade grindar. Man lever med det helt enkelt. Trots alla säkerhetskontroller överallt, trots att det var nominell vapenvila under större delen av sommaren, gick det knappt en

vecka utan att något hände. Det enda sättet att överleva var att inte bry sig förrän man blir tvungen. Det var åtminstone min taktik.

Totalt var vi 23 stipendiater, varav sådär hälften kom från USA. Och så gott som alla var judar... Jag hamnade ganska snabbt i det sällskap som innehöll de mest religiösa. Inte på nivån stort-skägg-svart-hatt-och-kostym, men snäppet under. Religiösa judar är roliga. "Ni ska inte vara som andra folk", säger Gud i Moseböckerna som förklaring till en del regler, och det har Han verkligen lyckats med! Det som märks mest är nog reglerna för mat och för sabbat.

Mat måste vara kosher. Det mesta är kosher av sig självt (utom kött som måste slaktas på ett speciellt sätt), men man måste laga till det rätt. Det finns en huvudregel för det: blanda inte kött- och mjölkprodukter! Aldrig. Har man ätit kött, får man inte äta mjölk på fem-sex timmar. Har man haft mjölk i en gryta, får man aldrig någonsin ha kött i den, och samma gäller förstas tallrikar och bestick och... ja, för att sammanfatta det hela: det var klart intressant att dela korridor kök med sådana människor! Sedan finns det en del specialregler också. Vin, t ex, blir o-koscher ifall någon som inte är jude så mycket som rör vid flaskan, så där fick jag hålla fingrarna i styr!

Sabbat betyder ungefär samma sak som i vår sammansättning "sabbatsår", nämligen tid för vila. Lördagen är sabbatsdagen. Då får man inte utföra något arbete. Det finns 39 exempel på vad som är arbete, som sedan har broderats ut av rabbinerna genom årtusendena. Fattade jag saken rätt finns det ungefär fyra saker man kan göra: spela spel, läsa, prata och sova. Skriva är arbete, tillverka

något är arbete, sluta en strömkrets är arbete... Israeliska kylskåp har faktiskt en liten manick som man kan fälla in, som gör så att lampan inte tänds när man öppnar dörren!

Jag arbetade på matematiska fakulteten, med ett statistikprojekt. Eller ja, arbetade... det kändes för det mesta inte som att jag gjorde något alls. Ungefär 98% av tiden gick åt till att försöka begripa vad jag höll på med. Det var lite som ett KAT-projekt: Först måste jag fundera ut vad jag skulle göra, sedan hur man skulle göra det. Därefter skriva ett program och köra det, något som normalt tog max fem minuter. Jag arbetade inte i Matlab, utan i ett mycket snällare programspråk där det inte blir en massa obegripliga felmeddelanden hela tiden. Programmet spottade alltså lydigt ur sig en stor mängd siffror, och sedan vidtog den kluriga uppgiften att fiska upp den siffran jag ville ha, och försöka lista ut vad den betydde. För det mesta: just ingenting! Inte förrän sommaren nästan gått och jag skulle sammanfatta och skriva rapport, upptäckte jag att jag faktiskt gjort ett och annat. Tydligt är det så forskning fungerar. Ingen fattar någonting, och ändå går det framåt.

Branta klippor i naturreservatet Yehuddiya. Weizmanninstitutet ligger i Rehovot, lite söder om Tel Aviv. Det är en timmes resa till Jerusalem, en halvtimme till Tel Aviv. Sommarklimatet är fullkomligt

Utsikt från Jerusalem.

gräsligt. Det är trettio grader varmt och hög luftfuktighet. Dygnet runt. I Tel Aviv finns åtminstone havsbrisen, och Jerusalem ligger uppe i bergen där det blir svalt på nätterna i alla fall.

Jerusalem är en helt fantastisk stad. Alla hus är byggda av sten som brutits i området, vilket ger staden ett mycket enhetligt och harmoniskt utseende, trots att alla tänkbara arkitektoniska stilar blandas med varandra. Och varenda dal och kulle har en historia. En gång gick jag t ex igenom Gei Hinnon, eller Gehenna som den heter i Nya Testamentet, den dal som Jesus använder som allegori för helvetet... Nuförtiden finns där en park, som araberna brukar gå till. Judarna är inte så förtjusta i Gei Hinnon, eftersom man på Moseböckernas tid brukade ägna sig åt människooffer där.

Hela Israel är förresten alldeles proppfullt av historia. Det är en mycket märklig känsla att på vägskyltar få syn på namn man tidigare bara sett i Bibeln. Vissa

av dem är verkligen de bibliska platserna, andra är namn på platser ingen längre vet var de låg på den tiden, som bosättarna tog till sina byar när judarna började flytta tillbaka under första halvan av nittonhundratalet. När tiden gick och jag lärde mig mer hebreiska, upptäckte jag även en annan kategori roliga ordsnamn, nämligen: "Jaha, vad ska vi kalla den här platsen då? Äsch, vi drar till med något!" Rehovot betyder gator. Och det finns en plats som heter Solens hus, och en som heter Morot...

Trots det oroliga tillståndet, är Israel ett land som det är lätt att älska. Det är inget problem att vara utlänning – hälften av befolkningen är ändå invandrare! Och det ryms så mycket vackert i detta lilla land, från Yehudiyya-skogen i Golan till Judéens böljande bergstoppar till Negev-öknen i söder... Får ni chansen, så åk dit! Om ni vågar...

Shalom l'Yishrael!

ESTER FJELLANDER Kf4

På denna sida publicerar Gastonposten forskningsrapporter från sektionsmedlemmarna. Som vi alla vet är publicering av vetenskapliga skrifter ett krav för erhållande av doktorsgrad, och Gastonposten gör allt för att hjälpa. För att inte förvanska något gör vi endast smärre ändringar i layouten. All text orörd.

Ringhals

Projekt i Kvantfysik Kf3

Chalmers. Den 16 oktober 2003

Av: Oskar Sibeck & Christoffer Thomeé

Inledning

Vi hade valt att åka till Ringhals för att göra ett studiebesök och se vad som sker på ett kärnkraftverk egentligen och hoppas på att det har någotsomhelst med kvantfysik att göra. Det visade sig att så inte var fallet.

Teori

Vi skulle åka buss... holber hade hand om det hela

Utförande

Vi åkte buss... holber hade hand om det hela... vi fick lyssna på en gubbe som pratade om kärnkraftverk i allmänhet... sen på en som visste lite mer om vad han pratade om... men inte så mycket kvant direkt.

Resultat

Vi var dör en halv dag iaf. Jag (Thomeé) kom över 3 bullar, Oskar kom bara över en! =P

Slutsats

Det var goda bullar och roligt att åka buss! =)

Kvant är ett gammalt ord för liten pojke (källa: google)

Antons mat

Hej och hjärtligt välkomna till mitt lilla matprogram! Till min lilla matartikel! Till vad det nu kan kallas i en tidning! Många av er just flyttat hemifrån och att allt är lite nytt och skrämmande och sådär, så jag tänkte att jag skulle dela med mig av mina kunskaper i ämnet studentmatlagning.

Jag tänkte ta er igenom en hel dags köksbestyr. Som ni kanske minns från hemkunskapen eller träslöjden så är frukosten dagens första mål. Morgonen är en dålig tidpunkt för alla sorters mental och fysisk aktivitet, och alldeles särskilt dålig för matlagning. Frukosten tenderar därför att vara av ganska enkel natur.

Som frukost har jag valt en gröträtt som jag först stötte på i lumpen, där den gick under många namn.

Ingredienser

- 4,5 dl kranvatten
- 1 krm salt
- 2 dl havregryn
- 1 pkt pulversoppa

Koka upp vatten och salt i lämplig kastrull. Dumpa sedan i havregryn och pulversoppa. Passande soppor är något fruktigt ur Varma Koppen-sortimentet; Fruktsoppa, Äpple/Kanel, Blåbär/Hallon. Vill man skoja till det eller bara leva lite farligt kan man ta vilken soppa som helst, men jag skulle inte rekommendera Redd Kyckling eller Sparris. Det är dock helt ok att experimentera fritt.

Låt sedan koka ihop ordentligt, det tar några minuter eller så. Återigen är det den egna smaken som avgör hur "grov" gröt man vill ha, men en tumregel är att det inte ska finnas något fritt vatten kvar. Servera i djup tallrik, garnera med mjölk. Vill man spara disk, ät ur kastrullen.

Några timmar efter frukosten är det ofta dags för lunch. Lunchen brukar vara något mer komplicerad än en standardfrukost, och involverar användning av spis till en mycket högre grad. Dagens lunch blir en variant på paketnudlar, som jag väljer att kalla Nudlar+.

Ingredienser

1 pkt nudlar (ramen-typ)

3-4 dl kranvatten

1/2 pkt färdiglagade köttbullar

Vegetarian?

Byt köttbullarna mot 1 burk majs-korn

Tillagningen påminner mycket om frukosten: koka upp vattnet, lämpa i övriga ingredienser. Här kan man variera vattenmängden ganska friskt, beroende på hur mycket/hur stark vätska man vill ha. Nudlarna kommer oftast i form av ett kompakt block, som man kan bryta upp i mindre bitar för att få mer lätthanterlig längd på nudlarna.

Det kan vara en god idé att vänta med att ha i köttbullarna/majsen tills nudlarna mjukat upp sig något. Ytterligare ett kontroversiellt område är den lilla kryddpåse som följer med i de flesta fabrikat:

ska de i sist, samtidigt som nudlarna eller någonstans däremellan? Paketet har ofta ett klart svar på denna fråga, men det kan löna sig att pröva sig fram, då smakstyrkan varierar med tiden. Hur tänker jag dock inte säga; jag har ju ett visst ansvar att uppmuntra experimenterade och upptäckarlusta i köket.

Rätten ätes ur djupt kärll, om det sedan är kastrull eller skål, det är återigen upp till ätaren att avgöra. Vätskan kan med fördel sörplas, den är säkert full av vitaminer och grejor. Många av kryddningarna är ganska starka, vilket gör att kolsyrade drycker bör undvikas som tillbehör.

Så har det gått ytterligare några timmar, och man börjar bli lite småsugen igen. Men! Det är inte dags för middag på länge än! I en sådan här situation är det verkligen dags för ett mellanmål.

Mellanmålets status är omdiskuterad; är det en måltid, eller räknas det inte? Meh, spelar roll - är man hungrig ska man äta, punkt slut. Idag blir det en rejäl macka.

Ingredienser

2 skivor bröd

Fett

1/2 pkt färdiglagade köttbullar

Chilisås

Vegetarian?

Byt köttbullarna mot ost eller nåt

Ta nu fram Chilisåsen och applicera på den övre skivan, som ärligt talat inte behöver vara smörad alls, när jag tänker efter lite. Kan man använda ketchup? Ja, det går bra, men kom ihåg att ketchup är en uppfinning för barn.

Lägg nu den övre skivan på den undre, med den såsade sidan nedåt, och utsätt för ett vänligt men bestämt tryck. Kombinationen av mildt våld och rejält med fett gör att köttbullarna inte ramlar av lika lätt. Till denna munbit passar det mesta i dryckväg, det är inte så noga. Själv väljer jag idag en kopp te.

Som ni kanske kommer ihåg blev det ett halvt paket köttbullar över sedan lunchen, det ska vi sätta sprätt på nu. Valet av bröd är fritt, men välj ett med ganska stor yta, och som håller för hårda tag. Hönökaka är idealiskt, men det finns andra varianter. Börja med att smöra brödet med det fett du valt. Lägg på ett ganska tjockt lager på den skiva du bestämmer ska vara underst, så fastnar saker lättare. Dela köttbullarna, det går att använda kniv men jag brukar slita isär dem med händerna. Strösla ut köttbullshalvorna över den undre skivan, och pressa ner dem i fettet.

Nu ska det användas ugn. **Kom ihåg att ugnen kan bli mycket varm inuti!** Om något nyligen varit i ugnen, använd grillvantar eller grytlapp el dyl vi hantering. Vi ska nu utnyttja det faktum att nästan allting i frysdisker tar lika lång tid att tillaga. Pommes frites, fiskpinnar, kycklingnuggets, vegoschnitzel... allt verkar ta sisådär drygt 20 minuter. Hitta en långpanna och lägg ett bakplåtspapper i botten, så slipper du disk. Häll ut så mycket pommes du vill ha, och så mycket av vad du nu valde du vill ha. Ofta är ett halvt paket precis lagom.

Så till avslutningen på denna meny: middagen. De som hävdar att middagen, den måste vara jättestor så man inte svälter ihjäl under natten, blir feta. Middagen brukar dock generellt sett vara ganska rejäl. Som ni kanske lagt märke till, har dagens övriga rätter varit ganska snabblagade. Räkna dock med uppemot en halvtimme för min middag.

Ingredienser

Pommer frites

Något djupfrost och panerat

Chilisås

När ugnen är varm, det brukar vara 225 som gäller (den listige värmer ugnen till 250 och sänker sedan när plåten ställts in, varför får ni lura ut själva), skjut bara in plåten, ställ en klocka och gå och gör något annat ett tag.

När det är färdigt ska pommes friten börja bli lite brun på utsatta ställen. Smaka på några stycken för att vara säkra på att det är klart. Stjälp upp plåtens last på en tallrik, det är väldigt besvärligt försöka spara disk i det här fallet. Garnera pommesen med chilisås. Till fisk passar majonnäs rätt bra, men se till att det är äkta vara och ingen jävla lightprodukt. Dryck valfri.

Smaklig måltid och lycka till i köket!

Hur svårt kan det vara?

Nej men titta ett sånt trevligt skåp! Här skulle man kunna ställa muggar och glas!

Vår sektion har ett problem. Inget katastrofalt, men nog så irriterande: det verkar vara omöjligt att behålla bestick och kaffemuggar.

Lösningen är inte, vilket många verkar tro, att klaga på KAOS. De skaffar nya grejor så ofta de kan och har råd, men den sorgliga sanningen är att ju fler muggar det finns, desto fortare försvinner de, tills att antalet sedan stabiliseras runt tre-fyra stycken. Det är inte många, jämfört med hur många som tycker om kaffe.

E-kolvar har sin charm, men som dricksglas lämnar de åtskilligt att önska.

Nej, lösningen är betydligt enklare än så, och kräver mycket lite jobb. Det går helt enkelt ut på att **när du plockar på dig något från spritköket eller Gastown och vandrar iväg gud vet vart, kom tillbaka med det!** På dagis hade man vissa problem med ovanstående koncept, men redan på lågstadiet visste de flesta hur det skulle gå till. Så, återigen, hur svårt kan det vara?

Typisk dukning nuförtiden. Man tager vad man haver, sen svär man en stund.

För en tid sedan kunde vi alla återigen njuta av en av Göteborgspostens ytterligt nyanserade, och för den vanlige göteborgaren mycket angelägna, sklidningar av Chalmerslivet.

Det riktigt intressanta är dock inte vad som hände, utan hur det hela blev en "nyhet". Den här gången var källan inte en svartsjuk pojkvän som tyckte att hans flickvän hade lite för roligt utan honom under nollningen, utan faktiska chalm-erister. Det ovanliga är att i stället för genom intervjuer, kom uppgifterna från diskussionsforumet på kårens hemsida. En annan liten egenhet är att det bara var det gottaste som kom till användning. Vi ska ge ett litet exempel på hur det skulle kunna se ut.

Först en åsikt från någon som kallar sig "lamer":

Jag tycker inte heller om SVEA och jag tycker att det är på tiden att man uppmärksammar hur dåliga de är. De kan mixa låtar, men många av dem har inget känsla för golvet. De är kaxiga och det blir inte bättre av att de får spelningar utanför Chalmers. Varför tycker då linköping och stockholm om dom? För att de antagligen har ännu sämre djs. De tar det dock som om de vore hur bra som helst och att kvällen kommer att vara fix för arrangören bara de hyr SVEA. Deras huvuden är så stora att de håller på att sprängas. Jag får känsla av dagisdisko varje gång de spelar. Killar som gillar att få uppmärksamhet. Vad tjejerna vill vet man inte. Jag gillar inte alls deras attityd. Tror de att de är de enda på Chalmers med ett intresse för musik? Man får väl inte bortse från att de är amatörer. Det kanske är vi som begär för mycket. Tycker bara att det synd att de är så urkassa.

Jahaja, det var en åsikt det. Men den passar inte mina syften riktigt, så jag utnyttjar ... för att styra upp det hela lite. Det får man göra, om tidningen heter GP.

Jag tycker ... om SVEA. De ... har ... känsla för golvet. Kvällen kommer att vara fix för arrangören bara de hyr SVEA. Jag gillar ... deras attityd. De är de enda på Chalmers med ett intresse för musik.

Har man sett? Nu låter det ju mycket bättre i mina öron, och det fina i kråksången är att det fortfarande är lamers egna ord! Journalistik av den högre skolan. För att sedan se till att den åsikt jag presenterar är den enda, refererar jag bara lite löst till "en gästbok på internet". Återigen sant, men lika värdelöst. Det är för den oinsatte läsaren omöjligt att kontrollera om mina citat är riktiga eller ej.

Nu kan man med rätta hävda att jag gör mig skyldig till precis lika mycket hyckleri. Den här texten har en hel del faktafel, ibland på grund av mitt helt otillräckliga faktasamlade, ibland på grund av att mina personliga åsikter kommer ivägen för den objektivitet som borde vara en självklarhet för alla journalister, såväl professionella som amatörer. Men vadå, svarar jag då. Heter publikationen GP går det tydligen bra. Det har jag läst i tidningen.

För att styra upp det hela något, kommer här till slut lite bakgrundsinformation.

Artikeln som startade det hela återfinns i skrivande stund på www.gp.se/gp/jsp/Croslink.jsp?d=740&a=139073 och skulle den ha flyttat på sig går den förhoppningsvis att hitta genom sökning på www.gp.se.

Chalmers studentkårs diskussionsforum hittar man på www.chs.chalmers.se/forum och ett besök där kan verkligen rekommenderas. Många frågor att bita sig fast i för den grälsjuka. Till sist, jag antar att ni alla vet att man inte ska ta Gastonposten på så stort allvar. Kanske borde ni inte ha alltför mycket förtroende för "seriösa" medier heller.

Hej chalmerist och sektionsmedlem. Har du koll? Vet du vem som bestämmer över vad, och hur du kan påverka? I vilket fall, bered dig på ett par textiga sidor som försöker reda ut det hela, och kanske skapa lite engagemang på kuppen.

GRUNDEN

All makt och allt inflytande på det här bygget kommer från dig. Från dig och alla de andra studenterna. En teknisk högskola är ingenting utan teknologer, en studentkår inget utan studenter, en teknolog sektion ingenting utan sektionsmedlemmar och så vidare. Antalet som inser detta är ganska litet, och ännu färre utövar något som helst av det inflytande de faktiskt har.

Däremot är det många som tycker och har åsikter, men som inte gör något åt saken. Det är bekvämare att sitta i sin soffa och klaga på hur dåligt allting är, och sedan undra varför ingen gör något åt saken. Kanske är det just tron att man inte har något att säga till om som bär skulden.

För det första: tänk vad mycket du kan uträtta genom att göra det själv! I stället för att vänta på att någon annan ska få tummen ur, undersök var din egen tumme befinner sig. Om uppgiften är för stor för en person, ta reda på vem som kan få något gjort. Allt behöver inte gå genom officiella kanaler, ta kontakt på en personlig nivå och se vad som händer.

För det andra: din röst betyder någonting! Ett vanligt argument bland soffliggare är att det inte lönar sig att rösta, då den egna rösten bara drunknar i mängden. Så är det inte på Chalmers, på långa vägar. Om du går på ett sektionsmöte, motsvarar din röst troligen mer än en procent. I valet till kårfullmäktige i våras räckte det med tolv röster för att ta en ledamotplats, åtta för att bli suppleant, något vi återkommer

till lite senare. Det är sorgligt att säga det, men så få av oss engagerar sig under sin chalmerstid, att det är mycket lätt för dem som gör det att få som de vill, i allas namn.

Två saker vill jag alltså att du kommer ihåg innan vi går vidare. Ett: du kan åstadkomma saker helt på egen hand. Två: Din röst väger tungt, om du bara använder den.

SEKTIONEN

Steget ovanför dig själv hittar vi teknologsektionen. För att förenkla saker och ting har den en styrelse, som får tala för hela sektionen i många frågor. Sektionerna tenderar även att ha en mängd föreningar som löser diverse uppgifter. Om du har synpunkter på något kan det vara en idé att framföra dem till lämplig sektionsförening.

Exempel: Du tycker att det är för få fester, eller att de som finns är för tråkiga. Ett alternativet till att själv arrangera och visa hur det ska gå till är att prata med sexmästeriet och se om du kan få dem intresserade av dina idéer. Det är förvånansvärt ovanligt att föreningarna får någon feedback (så länge de inte gör något fel av något slag, för då forslar klagomålen in).

Vår sektion har sektionsmöte en gång per läsperiod, när och var samt dagordning anslås några veckor i förväg i eller i anslutning till sektionslokalerna. Det är din bästa chans att påverka sektionens verksamhet. Antingen kan du skriva motioner om vad som helst mellan himmel och jord, eller så kan du försöka rösta in rekordligt folk i sektionsföreningarna, eller rentav ställa upp själv för inval.

Vad du än väljer att göra, kom ihåg att rösträtt slår åt båda hållen: om du inte röstar har du ingen rätt att klaga på resultatet. Enligt mig åtminstone.

STUDIERNA

Har du synpunkter på något som rör studierna? Varje kurs ska ha ett par kursutvärderare, som om det gäller en enskild kurs, tala med dem. Skulle du inte nöja dig med det finns studienämnden, där varje årskurs ska ha en representant. Studienämnden sorterar under styret och fungerar som en länk mellan teknologer och högskola, och har representanter både här och var i hierarkierna, vilket kan vara vad du behöver.

Skulle allting ändå skita sig, och du helt tröttnat på Chalmers får du väl hoppa av, eller kanske ta studieuppehåll. Men oavsett vilket, brukar studievägledningen vilja veta vad som gick snett, så att det kan undvikas i framtiden.

KÅREN

Studentkåren är den oformliga koloss du just nu är medlem i vare sig du vill eller inte. Frågan om kårobligatorium har alltid och kommer nog alltid att diskuteras, så vi kan hoppa över det i den här texten åtminstone. Men så länge du nu är medlem, dra nytta av det så mycket du kan. Att det finns ett kårhus som medlemmarna har tillträde till vet de flesta. Vad som finns därinne är inte lika välkänt. Varför inte gå på upptäcksfärd, och se var en stor del av din kåravgift går till?

Kåren är dock mer än bara ett hus. Kårens representanter för din talan gentemot Chalmers, och har du något riktigt stort på gång kan det vara bra att prata med dem först.

Vad väldigt få vet är att kåren finns där för dig om du skulle få problem. Du kan till exempel få hjälp med CSN om de strular mer än vanligt. Kåren sysslar även med frågor som studiesocial miljö, jämställdhet, rättssäkerhet och liknande. Du kanske inte tycker att kåren gör något för dig, men skulle det gå grus i maskineriet

så kan du kanske få hjälp via kåren. Kårens högsta beslutande organ är kårfullmäktige, som fungerar som kårens riksdag ungefär. Fullmäktige beslutar om vad kåren ska lägga tid och pengar på, och med tanke på att kåren omsätter ganska många miljoner har de ganska mycket makt. Och här kommer du in igen: valdeltagandet till fullmäktige är traditionellt mycket lågt. Som jag nämnde tidigare, krävs det inte mycket för att bli invald.

Detta faktum har vår sektion utnyttjat de senaste åren, och har följaktligen ett flertal platser i fullmäktige. De vill verkligen veta vad du tycker och tänker om kåren och dess verksamhet, så där har du en fantastisk möjlighet att påverka.

MER INFORMATION

Det blev kanske lite mycket på en gång där, men huvudsaken är att du har insett dina möjligheter att få din vilja fram här på Chalmers. Det bästa är nog om du själv letar upp information om det som verkar intressant. Nätet är ett bra ställe att börja på:

Sektionen

www.chestud.chalmers.se/kftek

Kåren

www.chs.chalmers.se

Vill du prata med någon av sektionens fullmäktigeledamöter, maila
Glareh Askarieh, kb00asgl
Ronnie Berntsson, kb01bero
Daniel Cedercrantz, kf99ceda
Anton Frost, kb00fran
Martin Olausson, kf00olma

Vill du bara tycka lite, maila
Sektionstidningen Gastonposten
gp@chestud.chalmers.se
Kårtidningen Tofsen:
tofsen@chs.chalmers.se

Din egen rymd

Det är väl ingen hemlighet att Gastonposten är ganska svag för datorspel i nästan alla dess former (Dance Dance Revolution går bort). Vad passar väl bättre än att ge efter för denna svaghet med en liten recension/rekommendation?

En Vexor-class cruiser på väg in för dockning
Rymden håller en alldeles särskild fascination för många av oss. Det började kanske med Star Wars, kanske med Liftarens guide till galaxen, det är inte så noga. Somliga nöjde sig med att bara läsa fler böcker och se fler filmer, andra började studera astronomi. Och så var det de som fastnade framför datorn i stället för att få någonting gjort.

Science-fiction lämpar sig särskilt väl för datorspel, eftersom en uppbyggd värld inte begränsar speltillverkarnas kreativitet med några större krav på realism eller ens trovärdighet. Rymdspelen har följaktligen också dominerats av stora explosioner och färgglada laserstrålar. Till min stora glädje har jag lyckats hitta ett spel som både är snyggt att se på och som håller att spela mer än några dagar. Att det sedan kommer från Island bidrar bara till SciFi-känslan.

Spellet heter EVE Online, och hör och häpna: det är ett online-spel. Vad är det som är så bra då? Ja var ska man börja.. Det är stort. Det är verkligen rymden det handlar om. Antalet solsystem mäts i tusental, alla olika. Lika många spelare är online samtidigt, vilket gör att det surrar av aktivitet. Kanske det viktigaste: det är grymt snyggt, och trots att jag inte har egna erfarenheter att jämföra med vågar jag påstå att det är så här rymden ser ut. Ett annat intressant grepp är att ekonomin i EVE helt styrs av spelarna själva. Från gruvdrift till design till produktion till marknadsföring. Detta sammanfaller med spelets politiska enheter: korporationerna. Visst, det finns nationaliteter och folkslag, men det som verkligen räknas är vem du jobbar för. Det finns korporationer med en handfull medlemmar, det finns jättelika handelsimperier med hundratals löneslavande spelare. Korporationerna har råd att bedriva avancerad forskning, och de försvarar aggressivt sina territorier, fysiska som immateriella. Och i EVE är inte en stämning det värsta företagen kan utsätta varandra för, utan det är regelrätta krig som utkämpas.

Den som vill kan lionära sig på handel, men bör nog lägga mycket tid på att studera supply/demand-grafer

Den nytillkomne spelaren bör ganska snabbt välja vad han/hon vill specialisera sig på. Det går kanske att bemästra alla aspekter av EVE, men då får man räkna med att vara smådålig på det mesta en längre tid. Det finns en hel del karriärer att satsa på. Den tålmodige och metodiske väljer troligen gruvdrift i asteroidfälten. Inte lika tråkigt som det låter, eftersom gruvdrift bedrivs med kraftiga lasrar från ditt skepp, men ändå. Den som inte har något emot att hoppa runt i galaxen på jakt efter det lägsta eller högsta priserna blir interstellär köpman. Den som väl samlat på sig tillräckligt med startkapital i form av pengar och material hyr in sig i ett fabrikskomplex och börjar tillverka allt från ammunition till skepp.

Och den som helst låter andra arbeta, monterar på de största kanonerna i sikte och ligger på lur, redo att anfalla och plundra oförsiktiga.

Jag laddar mina railguns med thorium-ammo. Satsar på skada hellre än räckvidd idag.

Skulle man inte hitta andra spelare att leka med finns det en lösning på det med. Det råder ingen brist på datorstyrda entiteter, onda eller goda. Det finns ett avancerat system med agenter som alltid har något udda jobb i bakfickan. Det kan vara så enkelt som att frakta en last vete från en

station till en annan, eller mer komplicerade som att spåra upp och oskadliggöra efterspanade brottslingar. Eller bara frakta ospecificerad last, med strikta order om att inte titta närmare i containrarna... I de flesta spel av rollspelstypen är det viktigt med experience och levels, men EVE fungerar inte riktigt så. Man lär sig inte särskilt mycket genom att göra saker, utan genom studier. Det riktigt trevliga är att dina karaktärer lär sig oavsett om du är online eller inte. Inget tvång att spendera timmar framför skärmen för att komma någon vart alltså. Det finns dock i nuläget 104 olika färdigheter att träna på, vilket ytterligare illustrerar vikten av att specialisera sig.

Piratjakt i ett asteroidbälte.

Innan jag bubblar över i min extas över det perfekta digitala fritidsnöjet ska det nog nämnas några nackdelar också. Spelet är inte hundra procent färdigt än, vilket märks genom att nya saker tillkommer hela tiden, och gamla ändras lite titt som tätt. Fysiken är ibland irriterande, som när man elegant susar rakt igenom en rymdstation utan en skräma, för att nästa minut fastna i tomma intet mellan ett par asteroider som tydligt var mycket större än de såg ut. EVE Online är inte perfekt än, men fantastiskt nära.

Vårt kårhus byggdes i en orolig tid då kringströvande rövarband och piratflottor var ett reellt och påtagligt hot. Alla nybyggnationer under denna era förseddes med sinnrika försvarssystem för att skydda sina invånare. Kårhuset fick en vindbrygga där försvarare kunde vräka kokande olja över stormande angräparare, och i stället för en normal port installerades en dörrkarusell. Idén var att en anfallande styrka skulle delas upp i behändiga portioner, eller i bästa fall bli så förvirrad av den snabba rotationen att de fortsatte ett halvt var för mycket och rusade ut och anföll resten av sina kamrater i stället. Denna aggressiva arkitektur har lett till att ganska få av oss faktiskt utnyttjar kårhuset. Jag tänkte visa några godbitar från insidan.

Först bara några ord om navigering i huset. Förutom förmånliga priser på fortifikationer, verkar det som om det var extrapris på trappor, öppna ytor och långa korridorer när huset köptes. Därför kan det vara lite för lätt att komma vilse. Då ska man komma ihåg en sak: husets planlösning och planering är nästan helt ologisk! Trots att huset består av nära hundra procent byråkraträta vinklar, är det mycket sällan möjligt att hitta en väg mellan A och B som inte involverar minst ett våningsbyte och tre nittiograderssvängar! Hur kan man inte älska något sånt, jag bara frågar...

Vi kan väl börja med de ställen som De vill att du ska besöka, nämligen de platser där du kan göra av med pengar. Vilka De är, tja, det är väl egentligen vi, som kårmedlemmar, men det gav mig en ursäkt att konspiratoriskt referera till "Dem". Ovan kårrestaurangen Entré. Om den kan man ha synpunkter, jag nöjer mig med att konstatera att den finns.

Sedan har vi John L's Pub, som till skillnad från t ex Gastown anser sig vara en riktig pub. Alltså är allting lite dyrare och ölsortimentet mindre. Däremot finns det mycket mer mat att välja på.

Det finns ett kafé också, med det snärtiga namnet R.F. Bergs Byssja. De kallar sig även för "Smörgåsbaren på Chalmers". Det är ju bra med ett ställe där man kan äta stora mackor, för sådana är det ju ont om i närheten, och vem minns egentligen när de åt en baguette sist?

Nu lämnar vi matställena och beger oss ner i källaren. Detta är Föreningstorget, och dit beger man sig om man vill ha tag på någon från LoB, PU, Pyrot osv. På bilden den blygsamma hemmabioanläggningen.

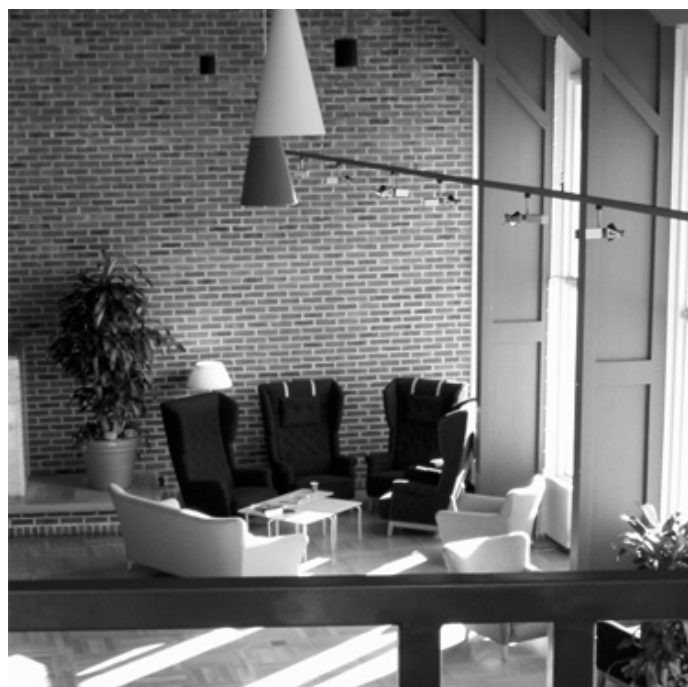
Det finns även en gymnastiksal, som med sina nakna betongväggar har en rå, fängelseaktig charm. Lämpar sig kanske inte för fotbollsmatcher, men bl a innebandy och volleyboll funkar ok. Går det att bada bastu efteråt? Självklart finns det bastu i omklädningsrummen.

Innebandy och volleyboll till trots, alla racketsporter kräver inte en jättelik lokal. Vill man spela biljard finns det två bord just för detta ändamål. Går det att bada bastu efteråt? Ehh, ja visst, men varför skulle man?

Vill man bada i bassäng finns det en sådan också, nu även med linbana för den som inte orkar gå runt. Vattnet brukar vara av det lite kallare slaget, så det blir oftast ett raskt dopp snarare än timmar av kringflytande slappande. Går det att bada bastu efteråt? Mja, bastun ligger en våning upp och några korridorer bort. Genialiskt.

Inte långt från biljarden ligger Kyrkan. Det är som ett stort vardagsrum, och är väldans populärt framåt tentatider. Om man inte vill plugga går det bra att bara soffa lite. Går det att bada...? Det var ett väldigt tjat om bastu! Det finns mer i kärhuset än bastu! Gå och hitta det!

Hejsan!

Party i Danmark kan tydligen vara rätt kul. Om man inte är killen längst till höger.

Om jag säger kårkommitté, vad säger ni då? Det som ligger närmast till hands är väl något farligt, som försöker nästla in kårens hotfulla klåfingrar bland allt och alla på sektioner högt och lågt, mötta av pateters förtret och nymbles oförstående? Nå, allt är inte förlorat än, fortfarande finns inom vår studentkår många stolta gossar och flickor, teknologer tillika, som oförtröttligt jobbar på för att fixa roliga och meningsfulla aktiviteter för er allesamman. Jag tänkte berätta om en av de roliga kommittéerna, där undertecknad helt oväntat(!?) också är medlem, nämligen BEST! "Skäms! Vad är det för en löjlig benämning? Bättre förr!", ropar då kanske den skäggige, något bohemiske drasuten från årskurs sju, åtta nånstans, där han sitter borta i soffan eller liknande. Jo, det betyder helt enkelt Board of European Students of Technology (Oj, engelska också i GP... får de inte nog i Body & Soul?). Det är en internationell förening som finns till för att teknologer i olika europeiska länder skall få träffas och utbyta erfarenheter, knyta kontakter, med mera. Allt detta samtidigt som man kanske får lite orienterande kunskap i något ämne, eller också under utövande av någon rolig aktivitet, t ex camping, vinprovning, skidåkning eller liknande.

Här är de i Schweiz, har man hört på maken.

BEST är en förening för studenter, av andra studenter, på ideell basis. I klarspråk kan man säga att vi vill att alla skall ha kul och vi planerar inte att ta era CSN-pengar för att berika oss själva. På Chalmers är vi en grupp på omkring 15 personer, men internationellt har BEST över 1300 medlemmar utspridda på över 60 olika universitet i Europa. Det föreningen har som huvudverksamhet är att ordna kurser som man kan ansöka till och åka på när man har tid/ledighet/ork. Det finns vårkurser, sommarkurser och det mest aktuella just nu, vinterkurser. En av många fina saker i denna kråksång är att det inte bara är föreningsmedlemmar som kan söka till kurserna, de är öppna för alla studenter på anslutna universitet! En annan trevlig egenskap hos nämnda kurser är att de oftast är mycket billiga, då man i allmänhet endast behöver lägga ut för resan till kursorten och eventuellt en smärre avgift, sällan högre än 30-40 euro. "Vad är detta, flänga runt i Europa bara för att plugga ännu mer och skriva fler tentor??" frågar då kanske nymble liksom gamble i kör. Lugn, bara lugn. Givetvis är det inget betungande plugg det här. Tentar, det gör man överhuvudtaget inte. Det handlar om orienterande kurser med lite föreläsningar, lite övningar och kanske lite labbar och studiebesök, allt beroende på kursinriktning. Längden är 1-2 veckor och av den tiden är det ju bara en bråkdel som går åt till studier, resten går fortare än man önskar åt till att träffa nya vänner, festa och ha roligt, besöka nya platser och så vidare. Om man inte vill plugga alls kan man ju alltid ansöka till ett så kallat leisure event (mer Englisch...), vilket bara går ut på att ha roligt...

Jag vill uppmana alla som tycker att det verkar vara det minsta roligt att ta reda på mer och gärna söka till någon kurs! Det är en fantastisk möjlighet att få träffa folk, lära sig något nytt och se sig om lite ute i Europa. Dessutom är det lätt som en plätt att skicka iväg en ansökan. Man skriver ihop en liten presentation, motiverar någorlunda varför man vill vara med och så klickar man iväg det hela. Allt sker online(det är ju ändå 2003 det här!). Maila gärna eller så, vi vill gärna ha lite roliga frågor i inboxen, bland all Viagrareklam och erbjudanden om att köpa examina...

Hur går det här ihop då? Hur kan man ha så mycket kul för sig på en gång? Det undrar jag också ibland, för kul har man. Bakom det hela ligger en hel del ansträngning, från en hel massa engagerade människor. Finansieringen av det hela kommer från företag som sponsrar, högskolor och universitet, med mera. Det är här vi föreningsaktiva kommer in i bilden, det är ju vi som organiserar kurserna, om vi så må bo i här i Götet, i Timisoara eller i Aten. För den som är intresserad av att vara med, eller bara komma och titta in, så har vi möte varje vecka i kårhuset, Alf Åkermans rum (precis utanför John L:s pub), läsvecka 1-7. Mötena är på onsdagar från klockan 17 och framåt.

tackar och bockar efter en hemsk lång sång /Gustav

Titta in på hemsidan, den är fin som snus (helt ärligt). www.chs.chalmers.se/~best, eller kanske på den internationella, www.best.eu.org

Mailar till oss gör ni på vår fina kåradress best@chs.chalmers.se. Sök kurser!!!

Om man är med i BEST kan man få hamna i Ryssland och åka i en sån här tuff buss.

Läsarnas frågor

Likt flera andra tidningar med självaktning så har Gastonposten en läsarombudsman. Vi har Andreas. Hans uppgift är att vara en länk mellan er läsare och oss skrivare. Han svarar på era frågor, tar emot era klagomål och vidarebefordrar både ris och ros. Kort sagt, er allra allra bästa vän.

Frågar ni er vilka kvalifikationer Andreas har för ett så viktigt uppdrag? Oroa er inte, han är den bäste vi någonsin kommer att få tag i. Hur bra är han då? Han är så bra att trots att detta är det första numret, på sätt och vis, har han redan lyckats svara på läsarfrågor från det förra numret. Vi på redaktionen är både lite rädda och stumma av beundran.

Andreas

Till avsändaren "pudlar är också djur" i föregående nummer: Hur kan du fabricera väldokumenterade forskningsresultat på det vis du gör i din insändare! Detta kan jag bara tolka som ett tecken på din okunskap i frågan! Om pudlar hade haft vingar hade de sett ut som duvor och eftersom forskare i Lund har kommit fram till att duvor är luftens råttor är pudlar därigenom också råttor och onda!

- "forskare i Lund"

Andreas säger: Fint att debatten hålls igång, vi i GP ser oss som ett forum för alla slags utbyten av tankar och idéer. Själva har vi provat med hamster och jordnötssmör vilket har funkade fint för oss.

Hej GP. I förra numrets GP hade ni en adresslista med 50 kändisar. Vore tacksam om ni i något av era följande nummer kunde publicera bra sätt att forcera säkerhetssystem och dylikt.

-**"The Stalker"**

Andreas säger: Vi på GP strävar efter att inte hålla vår tidning på en allt för hög teknisk nivå då det har visat sig att vår läsarkår främst består av 14-åriga småflickor och pensionerade hamnarbetare. Annars ser vi inga förhinder att tillgodose dina önskemål.

Jag har varit prenumerant i snart två år och tycker ni gör ett jättebra jobb! En sak som dock kunde göra GP ännu bättre vore om ni bifogade t.ex. rosa clips, fakepiercingar, parfymprover, plastsmücken etc. typ som McDonalds månadens leksak som man får med sitt Happy Meal!

-**"en som också läser FRIDA"**

Andreas säger: Vi på GP försöker upprätthålla en hög standard och seriös profil på innehållet i vår tidning. Vi har därför svårt att lägga resurser på bilagor och dylikt. Men vi tar naturligtvis till oss kritiken och tänker i nästa nummer slänga med små rosa självlysande sataniskt elaka tamaguchis som kommer att pipa och gnälla om blöjbyten i din ficka.

Hej Andreas! Du som vet allt kan väl svara på varför det finns killar som klär sig i militärkläder och äger stora knivar av t. ex. märket BUCK?

–“Svart nollK”

Andreas säger: Det beror på att de är osäkra på sin manlighet och har fått en överdos av krigsfilmer av Rambotyp (hädanefter refererade till som: film av typ R). Om du mot all förmodan skulle ha ett förhållande med en sådan kille föreslår jag att du sätter honom i terapi med filmer som: Höstlegender, Broarna i Madison County, Stekta gröna tomater och Noll tolerans.

Jag är en man i mina bästa år och har ett problem! Jag samlar på saker, och inte vilka saker som helst utan det finaste en människa kan samla på: Truckbilder. Jag har 4027 st vilket är en mycket betydande samling som betyder mycket för mig. Jag brevväxlar dagligen med likasinnade från framförallt Tyskland, så samlandet upptar en ganska betydande del av mitt liv. Nu har min sambo sagt att jag måste välja mellan henne och mina bilder!! Vad skall jag göra?

–“Ulf med skammen”

Andreas säger: Alla har vi väl samlat maniskt på något som vi trodde någon gång skulle komma till användning. I ditt fall verkar samlandet ha fixerat sig vid truckar. Antagligen beror detta på att du blev matad av fåglar när du var liten och det är din mammas fel. Jag ser ingen annan lösning än att du dumpar din sambo och blir ihop med din mammas syster.

Varje kväll när jag sätter mig framför TVn för att se farmen, blir jag alldeles kallsvettig och får hjärtklappning. Har du något bra sätt att bota mina besvär?

–“Undrande blå 45”

Andreas säger: - Det du beskriver kallas abstinens och avhjälpas lättast med en grogg och det avhjälpas svårast med lobotomi. Det är lite svårt att ställa rätt diagnos på en så kort beskrivning, det kan även vara så att du har blivit utsatt för överdriven exponering av farmen-Jan.

Andreas du är den enda som kan hjälpa mig! Varför ser jag ut som min bror, alla säger att vi är jättelika (alltså inte tjocka eller så, det är mest min bror som är det).

–“Undrande Daniel”

Andreas säger: - Vet ej! Era föräldrar måste gjort något fel, (s.k. felgängning på fackspråk) och det får du sota för. Life's a bitch and then you die.

Brus – en utdöende umgängesform?

Något som är okänt för de flesta av oss teknologer i kemihuset, är fenomenet nysgrupper. Nysgrupper heter egentligen nyhetsgrupper (newsgroups), och är något som liknar ett internetforum, dock utan plats på webben. Nyhetsgrupperna kan nås från alla datorer i kemihuset, och handlar om olika saker, t.ex. finns en för varje årskurs i huset, där viktig information kommer ut. Dessa har dock spelat ut sin roll då sådant numer skickas ut med massmail.

En av dessa går under namnet brus, och är en plats för löst prat om lite vadsomhelst. Vad du nu läser är en del av en extensiv reklamkampanj för att få fler folk att börja bruka brus, dvs. brusa. Poängen med att brusa är att det kan vara roligt. I brus får man träffa allt ifrån sektionsrävar från förr som blivit doktorander, till datorassistenter och soffsittare. De två förstnämnda är helt naturliga, då DA som bekant pysslar med datorer, och doktorander har för mycket tid över. Brus kan dock faktiskt beskrivas som en cybervariant av soffan, och därmed faller den sista kategorin också på plats.

Min egen introduktion till brus har sin början i min inte alltför avlägsna nollning. Som nolla erinrar jag mig att någon eller några vars identiteter jag glömt bort, uttryckte en önskan att alla nollor skulle brusa. När jag sedan satt med Love och muntade upp datorduggan, passade jag på att fråga denne om newsgroups och speciellt brus. Hans beskrivning av brus kan sammanfattas som "fånig och ibland rolig", något som genast intresserade mig. Jag undersökte faktiskt brus lite försynt, men blev aldrig någon brusare. Det kom först ett år senare. Varför vet jag inte, men jag är nöjd med min tillvaro i detta avseende.

Nyligen blev jag utsedd till aspansvarig för brus, därav denna insändare. Det är nämligen så att brus, till skillnad från soffan, drabbats av persontorka. Flödet av personer in är lika med flödet av personer ut, och även lika med noll. Diskussionerna har stagnerat, och friska vindar behövs för att föra fram nya roliga och intressanta diskussionsämnen. Så, helt enkelt, aspa brus. Lär känna riktigt gamla gamlingar som får soffans invånare att se ut som nollor, och framför allt: våga vara fånig och ibland rolig.

Aspmöte: <http://www.chestud.chalmers.se/~kf02blto/brus>

Med förhoppningar om att få träffa nya brusare

Tomas, kf02, aspansvarig brus

Avslutningsvis några samlade citat som snappats upp den senaste tiden. Det kan vara någon som hört något roligt, tankeväckande, sorgligt, klokt... vad som helst egentligen. Vanligtvis blir det dock mest exempel på folk som gör bort sig, men det har kanske ett visst läsvärde det också. Skulle du råka höra något som du sedan inte kan glömma bort, skicka in det till oss. Mailadressen har vi redan skrivit tre gånger i detta nummer, och vårt sponsoravtal låter oss inte använda den ytterligare, så ni får väl bläddra lite.

Vi börjar med vad som utspelar sig på kursen En resa till materiens inre

-Om man skelar kan man se atomer i motljus. Jag är maya-indian och kan en del om astronomi och sånt. *-en maya-indian*

Maya: *-Om man trollade bort en sån där liten sak...*

Föreläsaren: *-En elektron?*

Maya: *-Ja just det, bryr sig universum om det då?*

Maya: *-Man kan inte rita större än volymen.*

Föreläsaren: *-Öhh, nä just det..*

Maya: *-Men det finns en femte dimension där man kan gå både framåt och bakåt i tiden.*

-Vi kan inte se atomer med ögonen eller med mikroskop för ljuset är för trubbigt
-föreläsaren helt på egen hand

-Man kan flytta energin i kroppen, sen kan man sticka en kniv i sig. Jag arbetar med akupunktur. *-en maya-indian, troligen samma som ovan*

-Ljuset kommer från mörker. Mörker samlas tätare kring ljuset. Ljuset kommer inifrån oss. *-en indian, troligen maya*

Det verkar som om man lär sig väldigt mycket på vissa av kurserna i Göteborgs Universitets regi. Bland annat att maya-indianerna verkar vara ett mäktigt mystiskt folk. Till sist, några visdomsord på temat mister du en står dig tusen åter. Eller kanske något färre.

-Jag skiter väl i dig, du är ända bara en på sextio. *-nolla som nobbats av nolla*

...nu har han läst GP, så nu vet han vad det handlar om

